

givningen ikke er gennemsigtig? Er Venstre fuldstændig ligeglad med det?

Kl. 10.20

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Det er altså dejligt at genkende den retorik og den forvanskning af tingene, som fru Elsebeth Gerner Nielsen er ekspert i, men det er godt, at vi er vant til at gennemskue den.

Her bliver der sagt Højesteret. Nej, det var ikke Højesteret. Det var en højesteretsdommer, der udtalte sig. Det er ikke Højesteret, det er enkeltperson, fru Elsebeth Gerner Nielsen. Men jeg er sikker på, at uanset om det er enkeltperson, eller det er hele retten, så vil sådan noget altid blive vendt ovre i ministeriet.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det, jeg egentlig sidder og undrer mig over, når jeg hører fru Irene Simonsen, er sådan den der ligegyldighed og arrogance, der afspejler sig i måden, den her sag diskuteres på.

Jeg ville egentlig spørge, da det jo er ægtefællesammenføring, vi snakker om, da det jo er mennesker, menneskeskæbner: Bliver fru Irene Simonsen aldrig bare lidt i tvivl om det, der er sket, når hun konfronteres med de mennesker, der her handler om?

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Jeg kan næsten henvise til den radioudsendelse, som vi selv, både hr. Steen Gade og jeg, deltog i, hvor jeg synes, vi havde en fortrinlig dialog omkring det her, og hvor jeg netop sagde: Jo, vi er alle mennesker, og når man mødes menneske til menneske, så bliver man selvfølgelig optaget af det menneske, man har over for sig, men mit job her, som vi jo netop også debatterede i radioudsendelsen, er, at vi er politikere, og hvis vi skal til at enkeltsagsbehandle på den måde, at hvis vi lige kan lide nogle mennesker, så går det nemmere igennem, så har vi altså misforstået, hvad et politisk job indeholder, og hvad dansk lov i det hele taget skal indeholde, for vi er lovgivere herinde.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Ja, der er jo ingen tvivl om, at vi er lovgivere. Men når så enkeltsagerne hober sig op, er det jo faktisk, at en lovgiver skal være ansvarlig, og

det forstår jeg at fru Irene Simonsen ikke vil være.

Altså når sag på sag dukker op, når man kan se problemerne, og vi så samtidig får en kritik fra Institut for Menneskerettigheder, så synes jeg, at det er en underlig arrogant og ligegyldig håndtering, som Venstre leverer i dag, for hvis man var et ansvarligt regeringsparti og så en så omfattende kritik fra Institut for Menneskerettigheder, fra FN og andre, og derefter fik alle de oplevelser som menneske, enkeltsager – der er nævnt et bestemt par i dag og andre, men vi møder jo hele tiden dem, som bliver ramt af det her, som ikke kan få lov at gifte sig med dem, de ønsker at blive gift med – så kan jeg altså ikke forstå, at man som politiker ikke siger, at nu må vi lige kigge det efter, i stedet for bare at sige, at alt er godt, intet skal ændres.

(Kort bemærkning).

Irene Simonsen (V):

Når enkeltsager dukker op, også på mit skrivebord, så er det ikke mig som politiker, der skal sidde og træffe en afgørelse, jeg skal omgående sende den videre og lade den vurdere af de myndigheder, som skal vurdere det her. Jeg sender den videre over til ministeriet, og det gør jeg hver gang. I øvrigt tager jeg pænt imod, og det ved hr. Steen Gade også.

Jeg kan jo huske den radioudsendelse. I dag bliver jeg godt nok beskyldt for at være arrogant, men i radioudsendelsen husker jeg jo tydeligt, at hr. Steen Gade gang på gang måtte sige: Nå, men det er måske ikke lige dig, der er noget galt med, men det er alle de andre. Den kender vi jo godt. Så jeg synes, vi skal glemme det igen, og så synes jeg, vi skal have den gode dialog, vi i øvrigt plejer at have omkring udlændingepolitikken.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Fru Irene Simonsen har jo nu igennem længere tid hørt på De Radikale, der bliver ved med at pukke på, at udlændingepolitikken simpel hen er ulovlig, at den vil blive underkendt af ethvert internationalt forum og enhver domstol.

Kl. 10.25

Jeg ville gerne høre, om ikke fru Irene Simonsen kan bekræfte, at den eneste lov, Højesteret har underkendt i Danmark, var den såkaldte Tvindlov, som var fremsat af den radikale undervisningsminister Ole Vig Jensen engang midt i 1990'erne. Det er da egentlig lidt pinligt at tæn-